

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci **žalobce : Ing. K. V., proti žalovanému : Finanční ředitelství v Praze** se sídlem Žitná 12, Praha 2, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 1.12.2009 č.j. 6523/09-1100-202289,

t a k t o :

- I. Žaloba se o d m í t á .
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podanou osobně u Městského soudu v Praze dne 30.12.2010 domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 1.12.2009 č.j. 6523/09-1100-202289, kterým bylo k odvolání žalobce ve věci žádosti o obnovu daňového řízení zakončeného rozhodnutím Finančního ředitelství v Praze ze dne 10.11.2006 o doměření daně z příjmů fyzických osob za rok 2003 řízení zastaveno. Řízení bylo zastaveno z důvodu uplynutí zákonné lhůty pro obnovu řízení podle § 54 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb. V napadeném rozhodnutí byl žalobce zároveň poučen o možnosti podat proti tomuto rozhodnutí odvolání ve lhůtě do 30 dnů podle ust. § 27 odst. 2, § 48 odst. 1, 5 a 12 zákona č. 337/1992 Sb.

Žalobce k výzvě soudu ze dne 17.1.2011, č.j. 9 Af 61/2010-13 ke sdělení , zda proti napadenému rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze podal odvolání, o němž byl v rozhodnutí řádně poučen, a k výzvě k případnému předložení rozhodnutí o odvolání následně v přípise ze dne 10.2.2011 sdělil, že se proti rozhodnutí o zastavení řízení o jeho žádosti o obnovu odvolal osobně v sídle Finančního úřadu v Dobříši okolo 5. 12.2009, když jednal s pracovnící úřadu paní Polákovou, přičemž si nepamatoval, zda o tomto odvolání udělali v místě finančního úřadu nějaký zápis. Současně uvedl, že faxem zaslal jmenované úřednici „toto rozhodnutí“.

Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě poukázal na to, že proti napadenému rozhodnutí byla dle zákona č. 337/1992 Sb. připuštěna možnost podání odvolání, o čemž byl žalobce v napadeném rozhodnutí poučen. Žalobce však možnost opravného prostředku nevyužil a odvolání nepodal. Žalovaný současně upozornil na opožděné podání žaloby s tím, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 4.12.2009. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu odmítl.

Žalobce následně v přípise ze dne 29.7.2011 nepředložil žádné odvolací rozhodnutí, kterým by bylo rozhodováno o jím podaném odvolání, nýbrž předložil pouze napadené rozhodnutí ze dne 1.12.2009 a sdělil soudu, že vůli odvolat se proti tomuto rozhodnutí projevil osobně před pracovnící Finančního úřadu v Dobříši a opět uvedl, že jmenované zasílal faxem napadené rozhodnutí (nikoliv odvolání).

K dotazu soudu ze dne 25.8.2011 na Finanční úřad v Dobříši, zda eviduje odvolání žalobce proti napadenému rozhodnutí s ohledem na tvrzení žalobce v přípisu ze dne 29.7.2011, který soud připojil, dotázaný finanční úřad sdělil, že žalobce odvolání nepodal způsoby, které stanoví zákon č. 337/1992 Sb., tedy ani písemně ani ústně do protokolu a odvolání tak není součástí spisu.

Žalobce ve svém vyjádření k přípisu Finančního úřadu v Dobříši v podání ze dne 26.9.2011 uvedl, že své odvolání učinil ústně před pracovními finančního úřadu a tentýž den zaslal na finanční úřad faxovou kopii rozhodnutí. Na důkaz svého tvrzení žalobce předložil výpis z faxu ke dni 8.9.2009.

Na základě uvedeného soud posoudil podaný žalobní návrh takto :

Žalobou napadené rozhodnutí je rozhodnutím vydaným žalovaným jako správním orgánem 1. stupně o žádosti o obnovu řízení dle § 55 zákona č. 337/1992 Sb., proti kterému lze podat řádný opravný prostředek – odvolání. O této možnosti byl žalobce v napadeném rozhodnutí náležitě poučen. Žalobce ovšem k výzvám soudu nedoložil, že by takové podání zákonem stanoveným způsobem podal a také nedoložil rozhodnutí správního orgánu 2. stupně, kterým by o jeho odvolání bylo rozhodnuto. Žalobce soudu pouze sděloval, že odvolání podával osobně a ústně na Finančním úřadu v Dobříši a že na tento úřad zasílal faxem „rozhodnutí“ a nikoliv odvolání. Vzhledem k tomu, že odvolání lze podle § 48 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb. podávat u správce daně písemně nebo ústně do protokolu, nevzal soud na základě svého šetření prostřednictvím výzev k žalobci a k finančnímu úřadu za prokázané, že by žalobce odvolání podal

Podle § 69 s.ř.s. žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost.

Podle § 68 písm. a) s.ř.s. je žaloba nepřipustná tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. platí, že jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřipustný, soud usnesením návrh odmítne.

V dané věci žalobce neprokázal, že podal odvolání proti napadenému rozhodnutí a co je podstatné, zejména *neprokázal, že existuje odvolací rozhodnutí*, kterým by o jeho případném odvolání, byť jakkoliv podaným bylo rozhodnuto. Existence odvolacího rozhodnutí správního orgánu 2. stupně je procesním předpokladem pro to, aby správní soud přezkoumal postup správních orgánů, neboť zákon vyžaduje, aby před přístupem k soudu účastník nejprve vyčerpal řádné opravné prostředky, které mu zákon k nápravě správních rozhodnutí poskytuje. To vyplývá z ust. § 69 s.ř.s., podle něhož žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni. I kdyby žalobce podal odvolání proti napadenému rozhodnutí způsobem, který uvádí, tj. ústně a nezajistil si jeho dokumentaci v protokolu správce daně, je nepochybné, že neexistuje rozhodnutí o odvolání žalobce, neboť žalobce žádné takové rozhodnutí nenapadá ani soudu nepředkládá. Jeho žaloba směřuje proti prvostupňovému rozhodnutí podle § 65 a násl. s.ř.s., žalobce se tak domáhá přezkumu správního rozhodnutí 1. stupně a nepodává ani žalobu podle § 79 a násl. s.ř.s. na ochranu proti nečinnosti. Žaloba na ochranu proti nečinnosti by byla na místě, pokud by žalobce prokázal

podání odvolání a zároveň by o jeho odvolání nebylo doposud správním orgánem 2. stupně rozhodnuto.

Protože o právech žalobce nebylo v odvolacím řízení rozhodováno, žalobce odvolání nepodal a v souladu s tím, ani odvolací rozhodnutí nenapadá, je dána procesní situace, kdy podaná žaloba není dle § 68 písm. a) s.ř.s. přípustná. Žalobce nevyčerpal opravný prostředek, proto ani žaloba nesměruje proti rozhodnutí vydanému v posledním stupni, jak požaduje zákon.

Vzhledem k tomu, že žaloba napadá rozhodnutí správního orgánu 1. stupně, soud nemohl vejít na argument žalovaného o opožděnosti podané žaloby, neboť dvouměsíční zákonnou lhůtu k podání žaloby lze odvíjet až od rozhodnutí správního orgánu 2. stupně, které v případě žalobce však vydáno nebylo. K odmítnutí žaloby je proto dán jiný procesní důvod, a to důvod nepřipustnosti žaloby pro nevyčerpání opravných prostředků.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d/ s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný.

Ze shora uvedených důvodů soud postupoval podle citovaných zákonných ustanovení a podanou žalobu odmítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., když žaloba byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto usnesení. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Praze dne 27. října 2011

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.